

Kameraden, vrienden,

Iedereen weet dat 26 mei cruciaal wordt voor de toekomst van de mensen in ons land.

Het is meer dan ooit belangrijk dat er een verandering komt in het politieke landschap van de voorbije 5 jaar.

Ik ga geen opsomming geven van alle negatieve maatregelen van de voorbije regeerperiode - dat is **deze** lijst van meer dan een meter lang – de regering Michel heeft op alle vlakken gefaald. Laat dat duidelijk zijn.

Maar genoeg over dat rotslechte verleden. Ik wil vooral over een nieuwe toekomst praten, want ik geloof rotsvast dat het anders kan en dat wij een betere samenleving kunnen bouwen. Laat ons daar op 26 mei mee beginnen ... door onze stem te laten horen. Zo luid mogelijk.

Een sociaal beleid, een beleid van herverdeling, een beleid van gelijkheid is voor iedereen mogelijk.

Voor de jongeren en de ouderen / de vrouwen en de mannen / van gelijke welke afkomst men ook moge zijn.

Kameraden, waar gaat het over?

Drie zaken die essentieel zijn om een betere toekomst te garanderen waar niemand achter blijft: koopkracht, kwaliteit en ons klimaat.

Willen we koopkracht, kwaliteit op de werkvloer en een sociaal oog voor het klimaat dan zullen hiervoor socialisten nodig zijn.

Ten eerste: koopkracht

Koopkracht is nodig om waardig en goed te kunnen leven. Als de facturen hoger worden en de prijzen in de winkels stijgen, dan moet het inkomen op een gelijke manier volgen.

Conservatief rechts zegt dat de koopkracht gestegen is, maar het kiest gewoon de cijfers die haar het beste uitkomt

Ze hebben het over gemiddelden zodat een stijging van de hoogste inkomens een vertekend beeld geeft van de realiteit voor de mensen.

Ze gooien verschillende vormen van inkomen op een hoop.

Een inkomen uit het verhuren van tientallen appartementen of parkings,

een inkomen uit de verkoop van aandelen met snelle en grote winst.

Terwijl het merendeel van de bevolking zijn inkomen enkel haalt uit arbeid of van een uitkering moet leven. Voor die gewone mensen, is er van koopkrachtverbetering amper of geen sprake. Daarom willen wij een sterke koopkracht. Daarom moet het minimumloon drastisch omhoog en eisen wij een sterke verhoging van de uitkeringen.

Kameraden,

Ik las onlangs in een kwaliteitskrant volgend citaat: “*Vandaag gaan mensen naar het OCMW om een schoolrekening te kunnen bekostigen, lijden ze honger om een huis te kunnen kopen en stellen ze een doktersbezoek uit omdat ze geen medicatie kunnen betalen*”.

Ik kijk naar Paul en ik weet dat dit hem - net als bij ons - raakt in het diepst van zijn groot, rood hart. 150.000 Belgen die niet naar de dokter gaan omdat ze het gewoonweg niet kunnen betalen? Dit moet alarmbellen doen afgaan bij iedereen, en niet enkel bij de socialisten.

We zouden allemaal kwaad en verontwaardigd moeten zijn dat de politici die nu aan de macht zijn, de mensen proberen te overtuigen dat er helemaal geen probleem is met koopkracht, terwijl 1 op de 5 Belgen in armoede leeft.

Wat moet gebeuren om dat te veranderen is nochtans eenvoudig:

- hogere minimumlonen in de richting van 14 euro per uur of 2.300 euro per maand
- geen manipulatie van de index
- hogere uitkeringen tot 10% boven de armoedegrens van 1200 euro
- en ook een lagere btw op bijvoorbeeld elektriciteit.

Willen we echte koopkracht dan zullen de socialisten nodig zijn.

Maar niet alleen koopkracht is belangrijk. Ook de **kwaliteit** in de job, op de werkvloer en in het leven is van essentieel belang willen we een samenleving bouwen waarin niemand achterblijft.

Kwaliteitsvolle jobs zijn jobs met goede contracten, een goed loon en goede werkomstandigheden. En vooral ook werk voor iedereen.

Deze regering zegt dat er geen probleem is met jobs. Nochtans waren er in januari van dit jaar nog wel meer dan 500.000 mensen op zoek naar een job. 150.000 van hen waren mensen die geen recht meer hadden op een uitkering of die zelfs gewoonweg van de officiële radar zijn verdwenen omdat ze nergens meer recht op hadden.

Deze regering zegt dat er geen probleem is met jobs, dat er duizenden jobs zijn bijgekomen.

Kameraden, dat er geen nieuwe banen zouden zijn gecreëerd, zou er nog aan moeten mankeren op een moment dat de economie internationaal terug aantrekt.

Overall elders in Europa is er een trend in die richting. Maar wat de regering er niet bij vertelt is dat wij helemaal achteraan dat peloton bengelen. Ondanks de miljardensteun aan het bedrijfsleven via een indexsprong, een loonblokkering, een drastische verlaging van de werkgeversbijdragen aan de sociale zekerheid, en een drastische vermindering van de winstbelasting.

Deze regering zegt dat er geen probleem is met jobs. Maar wat mij betreft is er juist wel groot probleem met de kwaliteit van het werk.

Wij stellen in de bedrijven vast dat werknemers meer uren moeten presteren en dat de druk om 's nachts en in het weekend te werken, groter en groter wordt.

Wij stellen vast dat die jobs in hoge mate banen met flutcontracten zijn. Tijdelijke jobs, interimwerk met bijna zero vooruitzichten en weinig sociale bescherming. Deeltijdse contracten.

In sommige sectoren is het heel moeilijk om een voltijdse baan te vinden, vooral vrouwen worden hiermee geconfronteerd en krijgen daarbovenop ook nog de moeilijkheid om zich te organiseren, want in de mogelijkheden van openbaar vervoer, van kinderopvang... is zwaar bespaard.

Ook jongeren ondervinden de grootste problemen om vast werk te vinden en moeten de ene na de andere interimjob aannemen om toch maar werk te kunnen hebben. Zij hebben het moeilijk om een voltijds contract te bemachtigen. Probeer dan maar eens op eigen benen te staan.

Kwaliteit, kameraden, is hier ver te zoeken. Dat moet dringend veranderen.

En wat er moet gebeuren, is nochtans eenvoudig:

- werkbaar werk op maat van de werknemers, niet alleen in functie van de bedrijven en de economie
- een kwaliteitsvol evenwicht werk-privé
- duurzame contracten
- een deftige verloning
- en een goede sociale bescherming

Dat, kameraden, moet de norm zijn. Niet de uitzondering. Laat ons daar werk van maken

En vergeet niet: willen we echte kwaliteit dan zullen de socialisten nodig zijn.

Behalve een betere koopkracht en meer kwaliteitsvolle jobs is ook het **klimaat** essentieel. En ik richt mij hier in de eerste plaats tot de jongeren die zich heel duidelijk hebben geëngageerd voor de toekomst van onze planeet, en ik wil mijn respect uitspreken.

Het enthousiasme waarmee jongeren hun rechten opeisen, toont dat ze wel willen werken aan een toekomst, een duurzame maar ook een solidaire toekomst. Een toekomst van herverdeling en gelijkheid. Een toekomst waar er plaats is voor iedereen.

Wij staan in die strijd aan jullie zijde. Wij voeren die strijd voor een klimaatneutrale maatschappij ook mee aan. Voor ons is er maar één wenselijke transitie en dat is een duurzame transitie die sociaal gerechtvaardigd is.

Dat betekent heel eenvoudig dat elk idee moet onderworpen worden aan een sociale toets. Of dat nu om rekeningrijden gaat, of de salariswagen of klimaatneutraal bouwen.

Dat betekent ook dat er voldoende alternatieven en ondersteuning moet komen, via investeringen in openbaar vervoer, in hernieuwbare maar betaalbare energie, in isolatie van overheidsgebouwen en woningen, de sociale woningen op kop.

We zullen allemaal ons steentje moeten bijdragen. Er is een gedragswijziging nodig. We moeten nadenken om ons anders te verplaatsen en anders te consumeren. Maar dat, kameraden, moet op een sociale manier uitgewerkt worden, anders missen we de boot van een gezonde planeet en laten we de komende generaties opnieuw in de steek.

Willen we echt een sociaal oog voor het klimaat zullen de socialisten nodig zijn.

En dan de vraag, kameraden, **wie gaat dat betalen?**

De doodoener waarmee conservatief rechts sociale voorstellen direct en altijd afbrandt.

Toch eigenaardig dat die vraag niet werd gesteld toen deze regering de vennootschapsbelasting deed dalen, de sociale bijdragen voor de werkgevers verminderde of de niet-gefinancierde taxshift uitwerkte.

Maar als het over sociale maatregelen gaat, dan is dat volgens de conservatieven onbetaalbaar.

Niet met ons kameraden. Nochtans is het niet moeilijk: 'Nen euro is nen euro'!!

Eerlijke belastingen, de fiscaliteit op een correcte manier organiseren, dat betekent inderdaad, John, dat alle inkomsten en vermogens in rekening moeten worden gebracht én belast worden.

De vraag "wie gaat dat betalen?" is dan gemakkelijk te beantwoorden.

De middelen zijn er. Het vraagt politieke wil en moed om ze te gaan halen.

Kameraden,

Koopkracht, kwaliteit en klimaat. Deze 3 K's, doen mij denken aan die andere K, aan de K van kathedraal. Onze eigen Notre-Dame, eentje van niet-religieuze aard, eentje die ervoor zorgt dat alle Belgen bij tegenslag er kunnen schuilen, eentje waar we al decennialang aan bouwen en in investeren, een duurzame kathedraal die zorgt voor koopkracht, die zorgt voor zekerheid. Laat ons na 26 mei daar verder aan werken. De toekomst is aan ons.

Kameraden, onze **federale sociale zekerheid** zorgt goed voor ons. We mogen er fier op zijn dat we solidariteit op die manier hebben ingericht en uitgebouwd. We willen dit in goede staat houden en aanpassen aan onze maatschappij van de 21^e eeuw en de noden die de mensen hebben. Daarom blijft een stevige financiering nodig en zeg ik: "blijf van onze sociale zekerheid af".

Meer nog, vandaag stellen we hier een extra Algemene Sociale Bijdrage voor die net meer fondsen voorziet voor de sociale zekerheid, in tegenstelling tot sommigen die, zeker na 26 mei, onze kathedraal verder willen plunderen. We laten onze solidariteit niet afnemen.

De inzet is dus groot, kameraden, maar een ander beleid is mogelijk. De hoop voor een betere toekomst staat voor de deur. De macht ligt in onze handen. Nu op 26 mei. Met volle energie en forse kracht kan onze samenleving anders worden uitgebouwd, socialer - rechtvaardiger - met een gelijkere verdeling van de welvaart van ons land, een maatschappij, waar niemand achter blijft.

Kameraden: vergeet het niet: daar gaat het over op 26 mei ... over een betere toekomst voor jou, jouw familie, jouw vrienden. We roepen onze militanten en vakbondsleden op om alles op alles te zetten en politici te ondersteunen die aan deze sociale uitdagingen willen werken.

Want als we onze krachten bundelen wordt alles mogelijk.

1 vinger kan je breken, een gebalde vuist niet.

Samen sterk - Leve de socialistische gemeenschappelijke actie - Leve het ABVV